

GÜNAHSIZ BİR ÇOCUĞUN ŞARKISI

Annem beni arıyor
yakalarsa ayaklarımı ısırğanlarla yakacak

Bense bir tepenin ardında
yorulmuş tebessümleri izliyorum
çimentoların henüz ısırmadığı
topraklara
cenneti bina edip Kevser'de çimiyorum

Kötü diyorlar bize, öğreniyorlar bizden
adımızı kimliklerden silmek istiyorlar
annemin tandırda pişirdiği ekmeğin
kırıntılarına basıp geçiyorlar

Genç fidanlar kuşanmış
erguvanları giyiyorlar üzerlerine
ben dedemden yadigâr
Kafkas türkülerini dolamışım dilime
güneş enseme şamarladıkça
kararıyor
ve terleyen avazımla çağırıyorum
Hüma kuşunu
buraya da gelse diyorum, buraya da
Babam arkadaşından emanet 20 lirayla
fotokopi kâğıdı alıyor okula

Annem duymasın
elbiseme çamur bulaştığını
çünkü epeydir uğramıyor yağmur suları
kirle, kuraklıkla devam ediyor imtihanım
önlüğüme sümüğümü silmekten burnum kızarıyor
ağlama diyor nenem
zeytinyağıyla ısırğandan kabaran yaralarımı ovuyor

Üzerinde devlet yazan bir kâğıt
birçok şeyi öğretiyor bana
renkleri öğretiyor
bu adamlar bilmiyorlar mı
benim her gün gökkuşağını içtiğimi
yeşili giyip
maviyi taç yaptığımı

Yine başladılar
bu şairler ne istiyor köylülerden
güçleri sadece köylülere mi yetiyor
her defasında gelip
“avam” diye bir kelime bırakıyorlar ağaçların dibine
öldürmek istiyorlar köylüleri
köylüler şapkalarını ters çevirip
namazlarına devam ediyorlar

Herkes birbirine fikirlerinden bahsediyor
övgü bekliyor
eleştiriye tahammülleri yok
yumurta topukları yere vuruyorlar
birbirlerine kaş göz yapıp
büyük buruyorlar
ve kavga serin bir ırmak gibi geliyor
gözüm babama takılıyor
babam, kasketini çıkartarak
Bülent Ecevit zamanından kalma bir ağacı selamlıyor

Atları mahmuzlamışlar
bütün hevesleri kaçmış
çamlar her zamanki gibi keyifsiz
Mesih’i bekler gibiler
cim parmağına kına sürülmüş çocuk
mutluluktan şairliği söküyor

başlık yazmak için aldığı kırmızı kalemle
komşu kızının adını yazıyor avucuna

Köylüler kahkaha atmaktan yorulmuş
hırsızlar köşe başında
ağlamanın ne demek olduğunu çözüyorlar
kerahet vakti düşlerine aldanıyorlar
uyandıklarında
mahmurlu gerçekleri görüyorlar
şairler onları da hedef alıyor
hırsızlar köylülerden çaldıkları
hüznü
şairlere kakalıyorlar
şairler, ah şairler
aldanmıyorlar, aldanmayacaklar
onlar başkalarının günahlarını hesaplamakla meşgul
insanlığı derecelendiriyorlar

Ey insanlık diyorlar
toplamanın bakalım
bütün insanlık toplanıyor
peki ya köylüler, onlar neden farklı yere diziliyorlar
Şairler onlar için farklı bir yer beğenmiş
şairler beğenir ama daha çok günah hesaplarlar

Tüm günah işlemişler bir araya geliyor
ve heceliyorlar
kimisi mırıldanıyor

Ben hiç günah işlemedim
mezarlıktan çiçek çalmaktan başka

Hakan Çevik